

TĀHEKE

NR. 9 1975

KES ON OKTOOBRI LAPSED ?

«Mina hakkan oktoobrilapseks,» teatas Mikk ühel päeval oma nooremale vennale Villule.

«Kelleks!» küsis Villu.

«Ok-toob-ri-lap-seks,» kordas Mikk.

Villu jäi mõttesse. «Miks oktoobrilapseks — praegu on ju september!» küsis ta veidi aja pärast.

«Kõik esimese klassi õpilased saavad oktoobrilasteks. Tähejuht ütles, et oktoobripühade eel on punaste tähekeste pidu. Siis saame oktoobrilapse märgi ka.»

Rohkem ta midagi öelda ei osanud.

Aga öde Riina teadis juba rohkem. Riina õpib neljandas klassis ja on pioneer.

«Oktoobrilasteks hakati kutsuma lapsi juba ammu — 51 aastat tagasi. Selle nime said lapsed meie kodumaa sünnipäeva — Suure Oktoobri võidu auks. Esimest korda nimetasid oma väikesi sõpru oktoobrilasteks Moskva pioneerid.

Mikk, oktoobrilaps ei ole sa ainult esimeses klassis, vaid ka teises ja kolmandas. Kolmandas klassis, kui saad kümneseks, astud pioneeriks,» selgitas Riina.

Villu rõõmustas: «Järgmisel aastal lähen mina ka kooli. Siis on meil kodus kaks oktoobrilast.»

ELJU MARDI

Illustreerinud IIVI SAMPU-RAUDSEPP

HELJO MÄND

Meie õpetaja

Mis me suvel tegime?
Laisklesime nõndasama:
kes meist liivaluitel lamas,
kargas üle lainevalli,
mängis jalg- või rannapalli,
purjepaadil passis briisi,
limpsis jäätist kiloviisi,
kiikus kiigel Rõõmuperes,
leidis lusti Lustiveres,
Sõber käis mul kolmes Kõpus,
mina, mees, maailma lõpus.
Kõik me päikest tankisime,
talveks tervist hankisime.

Mida tegi õpetaja?
Ninal prillid, jalas ketsid,
jooksis mööda numbrimetsi.
Aina tuiskas tulistvalu
kiidusalus, neljapalus,
korjas viisi viierabas,
korvitäisi kokku rabas.
Numbrid nagu murakad,
punased ja purakad.
Kalli saagi kooli tassis,
kõige rohkem meie klassi.

Illustreerinud AGU PÜÜMAN

Rohkem kui 2700 aastat tagasi korraldati muistses Kreekas esmakordselt suured ülemaalsed pidustused, mida hakati kutsuma olümpiamängudeks. Tähtsaimaks neil mängudel olid sportlikud jõukatsumised. Taheti teada, kes võistlejatest on kõige kiirem, kõige tugevam, kõige osavam. Ja võistluste võitjaid austati kui kangelasi. Kuulsaimad kujurid kaunistasid tänavaid olümpiamängude võitjate marmorist raidkujudega. Mis aga kõige tähtsam — võistluste ajal ei tohtinud maal olla kusagil verevalamist, kõik sõjad lõpetati.

Küllap vist viimane asjaolu saigi põhjuseks, miks ka tänapäeval on hakatud korraldama võistlusi muistsete olümpiamängude eeskujul. Nüüd on olümpiaheitlused muutunud ülemaailmseks suursündmuseks, tõeliseks spordipeoks, mille ettevalmistamisega on otseselt või kaudselt seotud väga paljud riigid. Viimastel mängudel Münchenis oli üksnes osavõtjaid rohkem kui seitse tuhat ja nad esindasid sada kahtkümmend ühte maailma riiki. Seepärast pole kõige kuulsamalegi sportlasele ükski auhind tähtsam olümpiamängude võitja autasust — kuldsest olümpiamedalist. Muidugi ei jõua kõik, kes olümpiame-

dalite pärast heitlust alustavad, nende võitmiseni. Medali saavad vaid iga ala parimad. Aga see polegi kõige olulisem. Tähtsaim on siiski see, et olümpiamängudel kohtuvad erinevate riikide ja maailmajagude sportlased tõelise sõpruse ja vendluse vaimus.

1980. aastal kogunevad maailma tugevaimad sportlased meie kodumaa pealinna Moskvasse. Seda teadet tervitas nõukogude rahvas koos miljonite spordisõpradega kogu maailmas suure rõõmuga. On ju nõukogude sportlased pikki aastaid näidanud end üllameelsete ja ausate võistlejatena. Ja muidugi on moskvalased korduvalt kogu maailmale tõestanud, et nad suurvõistluste korraldamisega hästi toime tulevad.

Kuid olümpiamängud jõuavad ka Tallinna. Siin peetakse purjetamisvõistlused, sest Moskvas ju merd ei ole. See aga tähendab, et tallinlastelgi seisab ees suur töö. Tuleb palju ehitada ja korrastada, et hästi vastu võtta meile saabuval külalisi. Kõigepealt tuleb aga hoida kodulinn puhas, roheline ja kaunis, et meil ei pruugiks külaliste ees pilku maha lüüa. Ja selles saad kindlasti sinagi kaasa aidata.

OSKAR TANNER

OLÜMPIAMÄNGUD JÕUAVAD MEIE LINNA

HELVI JÜRISSEONIL on kaks elukutset. Ta on arst ja kirjanik. Ükskõik kumb ta parajasti on, ikka ta armastab ravida — kas haigeid või laste paha tuju. Te ei taha uskuda! Küsite, kuidas saab paha tuju ravida! Aga ikka lõbusate luuletustega. Ja lõbusaid luuletusi on kirjanikutädil laste jaoks hulganisti. Tema sulest on ilmunud järgmised luuletuskogud: «Päike võttis kiirtekannu», «Sputnikute nääriöö», «Nukuraamat», «Rähn rätsepaks», «Tedre-fähestik» ja «Kas sa tunnend seda teed!».

HELVI JÜRISSEON

KAKS HAID

ÜKS PISIKE JA KAVAL HAI
KORD SUURE HAIGA KOKKU SAI.

NEIL KAHEL JUTUKS OLII VAID,
ET MIS NAD SÖID JA KUST NAD SAID.

«SÖÖN LIHA,» ÜTLES SUUREM HAI,
«ÜKSPUHA, KAS ON PEKK VÕI TAI.»

KUID VÄIKSEM LAUSUS: «HINDAN VAID
MA ÜLE KÕIGE ROSINAID.»

SUUR TEADIS TAID, MALAID, HAVAID,
KUID TA EI TUNDNUD ROSINAID.

TA PALUS VÄIKEST, OLGU PAI
JA NÄIDAKU, KUST TA NEID SAI.

ÕEL MÖTE TULI PISIHAI,
TA UJUS LIGEMALE KAILE.

SEAL ÖNGED, OTSAS USS VÕI SAI,
VEES UJUSID, NEID NÄITAS HAI:

«NÄED, VENNAS, KÜPSEID ROSINAID,
ON SEE VAST ROOG, SA PROOVI VAIDI!»

SUUR TEGI AMPS JA — AI-AI-AII
EKS MÖTLE ISE, MIS SIIS SAI!

LÕVI JA LÕVILÕUG

LÕVISAKS, VA LIHAMAIAS,
KÖNDIS RINGI LILLEAIAS.
TEMA TULI KINDLA NÕUGA:
TAHTIS NÄHA LÕVILÕUGA.
OLI KUULNUD SEDA NIME,
TAHTIS NÄHA SEDA IMET —
LÕUG, MIS KASVANUD ON LILLEKS,
KUIDAVIISI SIIS JA MILLEKS.

KÖNDIS LÕVI AEDA MÖÖDA,
VIHASEKS LÄKS AEGAMÖÖDA.
POLNUD SEAL JU MINGEID LÕUGU,
AMMUGI VEEL LÕVI TÕUGU.
LÕPUKS TEDA ABISTAS
AEDNIK, KES KÜLL PABISTAS,
ÕELDES: «SIIN ON LÕVILÕUAD,
KAS SA NENDEST KIMPU NÕUAD?»

LÕVI VAHTIS VÄIKSEID LILLI
NING TA SILMAD LÄKSID KRILLI.
SIIS TA MÕIRGAS TÄIE JÕUGA:
«MÕNITATE LÕVI LÕUGA!
POLE KIHVU SIIN, EI LUUD —
PARAS KÄRBSELÕUG, EI MUUDI!»
MÕIRGAS NII JA MÖTLES PUHU
NING SIIS LILLED KAHMAS SUHU,
ÕELDES: «NEED MA VÖTAN KOJU,
ET SAAKS NAERDA MEMM JA POJU!»

VASIKO

Vasikol ei olnud tavaks kooli kaasa võtta üks, vaid kaks või koguni kolm sulepead.

Isa märkas seda, aga ei öelnud midagi.

Kord enne kooliminekut otsis Vasiko kaua oma sulepäid, kuid ei leidnud. Ta jäi väga kurvaks ja läks arglikult isa juurde.

«Isa, ega sul pole üht või kaht sulepead? Palun anna mulle!» ütles ta.

Isa võttis vaikides kirjutuslaua sahtlist kaks sulepead ja ulatas need pojale.

Vasiko lõi särama. Ta haaras sulepead ja lippas kooli.

Mõne päeva pärast otsis Vasiko jälle sulepäid. Isa märkas seda ja imestas.

«Vasiko, pojuke,» ütles ta, «sa käitud väga kummaliselt: viid kooli kaasa mitu sulepead, tagasi aga tuled üheainsaga. Ütle, kuhu sa nad kaotad?»

«Tead, isa, mu sõpradel pole tihtipeale sulepäid kaasas: mõni unustab koju, mõni kaotab kooliteele. Ja võib-olla pole tänagi mõnel neist sulepead, siis annan ühe enda omadest.»

Tõlkinud LEELO TUNGAL

ELLËN NIIT

Tiia pliiats

Triinu taga istub Tiia. Tiial on ilmatu ilus pliiats. Pliiats on pikk kui telefonipost ja pealt kullakarraline.

«Anna, ma vaatan ka su pliiatsit,» palub Triinu enne eesti keele tundi.

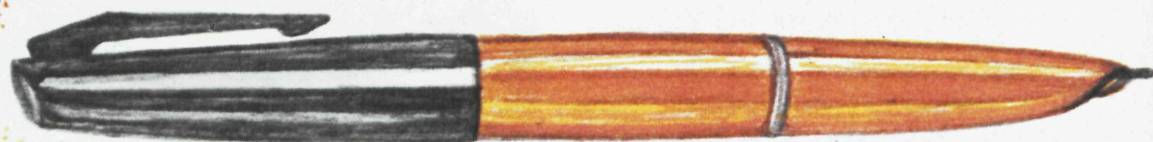
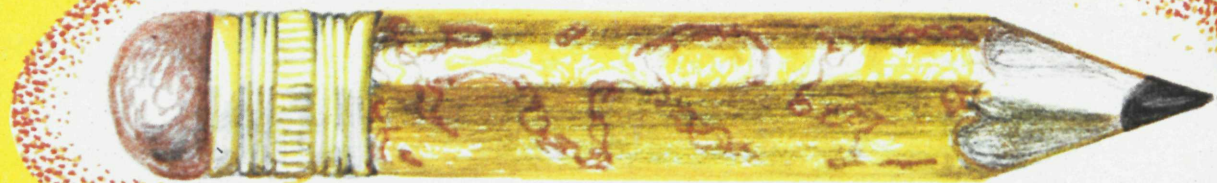
«Ei saa,» ütleb Tiia. «Pliiats kulub niiviisi liiga pisikeseks.»

Tiia vahib ise oma pliiatsit pingi ääre all.

«Kuule, Tiia, mis kirju pulk sul koolis kaasas on!» küsib Helle enne matemaatikatundi.

«Kuidas pulk!» pahandab Tiia. «See on pliiats! Onu tõi selle mulle Odessast.»

«Mis mõttega onu sulle küll niisuguse pliiatsi tõi, mis vaatamisest ära kulub!» imestas Triinu. «Selle hulluga ei saa ju päevavalgel kirjutada.»

Prillid

Tiidule Triinu ja Taavi klassist kirjutas arst prillid.
Tiit tuli kooli, prillid peas. Lapsed hakkasid Tiitu prillide pärast
narrima.

«Tiidul on prillid, Tiidul on prillid!» teatas Triinu.

«Ninaprill, ninaprill!» naeris Taavi.

«Prillmadu, prillmadu!» parastas Priit.

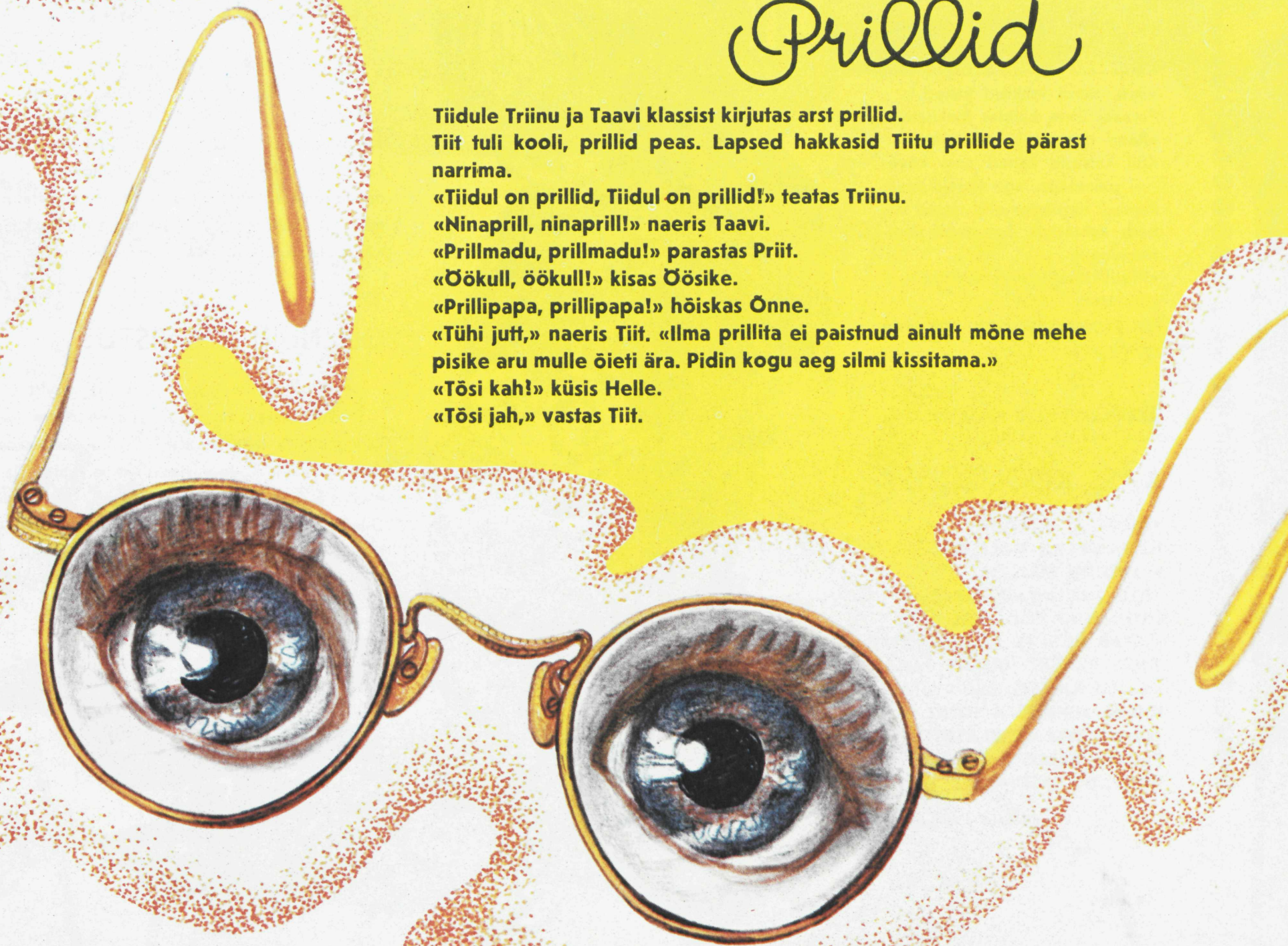
«Öökull, öökull!» kisas Öösike.

«Prillipapa, prillipapa!» hõiskas Öonne.

«Tühi jutt,» naeris Tiit. «Ilma prillita ei paistnud ainult mõne mehe
pisike aru mulle õieti ära. Pidin kogu aeg silmi kissitama.»

«Tõsi kah!» küsis Helle.

«Tõsi jah,» vastas Tiit.

MATI SOONIK

PARAAD

Viied, neljad, kolmed ja kahed korraldasid paraadi. Kõige ees marssisid sirges rivis viied, lõpus lonkisid kahed. Paraadi ülem käratas lonkijatele: «Read sirgeks! Rinnad ettel!» Küll katsusid kahed oma kõverusi painutada, aga tagajärjetult. Paraadi lõppedes olid teised vabad, kahtedele aga tehti järeltreeningut. «Püsti! Pikali! Joostes!» kõlasid käsklused. Kui palju sellest kasu on, seda näitab aeg.

ASERBAIDŽAANI KIRJANIK
HANŌMANA ÄLIBÄJLI

KASS KOOLIPOISS

KIISUKENE, NURRUKE,
KAVALPEAKE, VURRUKE,
NIISUGUNE MAIAKE,
TEAB, MUL KOTIS SAIAKE.
HOMMIKUTI KOOLITEEL
OOTAB MIND JA NILPSAB KEELT,
TULEB JUURDE, TUHRAB, PAITAB.
«KALLIS KASSIKE, MIND AITA!
KUI SA MINU SAIA SÖÖD,
TEE MU EEST KA KLASSITÖÖ.
PÄRAST, KALLIS KASSIKE,
VIIE KOJU TASSIME.»

Tõlkinud HELJO MÄND

BAŠKIIRI KIRJANIK
MAGRUF GAJANOV

TA ON ALLES VÄIKE

Õpetaja palus lastel kodus kirja panna kõigi perekonnaliikmete — isa, ema, õdede ja vendade nimed. Järgmisel päeval hakkas ta vihikuid üle vaatama. Võttis Gülgüna vihiku ja ütles: «Gülgüna, sa oled kõik nimed õigesti kirjutanud — suure algustähega. Aga miks sa Nailja nime väikese algustähega kirjutasid?» «Aga Nailja ise on ju ka alles väike,» vastas Gülgüna.

GÜLNÜRI JOONISTUS

Gülnür võttis joonistusploki ja värvid ning joonistas maja. Maja ette aga joonistas ta vanaema kangaspuude taha istuma. Gülgüna vaatas pilti ja solvus: «Ai-ai-jaal Joonistasid meie maja. Ja vanaema istub ka siinsamas. Aga kus siis mina olen?» Algul Gülnür jahmus. Kuid kohe kogus ta end: «Ah et kus sina oled? Sina oled ju nurga taga peidus, seepärast sind näha polegi.»

Tõlkinud LEELO TUNGAL

LEELO TUNGAL

SEBRA VIHIK

Sebralandel kooliajal
 vihikut ei ole vaja:
 tema jooneline rubrik
 on ju sama hea kui vihik!
 Ja kõike sõnad sebrakeeles
 kiästi seisavad tal meeles:
 vaatab enmast korraes reeglust
 ning saab arm igast reeglist.
 Sebra kummigi ei vaja.

Best et koolivahetajal
 ema tundi, tuši tal
 maha pees dušial.

Vanaisa juubelipirukas

Minu vanaisal tuli sünnipäev, mida ei nimetatudki sünnipäevaks, vaid juubeliks. Juubel oli vanaisa ütlemist mööda hoopis tähtsam ja suurem kui kõik pisikesed sünnipäevad kokku.

Juba paar päeva enne juubelipidu tossas meie köök nagu auruedur. Kõik kastrulid ja kannud, potid ja pannid olid pliidile podisema pandud ning söögilõhnad langesid nina kōiditava pilvena küla kohale. Naabritädid Liisu ja Maali, kes vanaemale appi olid kutsutud, jooksid köögi ja sahvri vahet, ise üleni punetades nagu päikesekūpsed õunad.

Vanaisa käis vahetevahel vaatamas, kuidas köögis asjad edenevad. Ta maitses siit ja mekkis sealt ning jagas perenaistele näpunäiteid:

«Pōrutage aga süldile pipart ja soola veel lisaks!»

Vanaema ütles selle peale ja-jaa, ning toimetas oma toimetamisi edasi, soola ja pipart puudutama.

Kui sült keedetud ja praad praetud sai, tehti pirukad valmis. Vanaema seadis pruunid ahjukuumad pirukad lauale ritta, ikka ühele poole need, mis olid lihaga, ja teisele poole need, mis olid moosiga.

Vanaisa juhtus parasjagu, kui perenaised väljas olid, kööki tulema. Ta haaras riulilt sõela, saputas sinna tuhksuhkrut sisse ja laskis seda siis laias kaares pirukatele langeda. Ikka paksult ja tiheidalt. Ikka nii, et pirukad said nagu lumega kaetud. «Vaat nüüd on alles õiged juubelipirukad!» oli vanaisa oma kätetööst vaimustatud.

Tädi Liisu tuli kööki ja hüüdis: «Oih!»

Tädi Maali tuli kööki ja hüüdis: «Aih!»

Vanaema tuli ka kööki, oli tükk aega vait ja lõpuks lausus: «No nüüd oled sa küll piruka kokku keeranud!»

Sellest peale, nagu ma mäletan, vanaisa köögi-asjades enam nõu andma eriti ei kippunud.

Illustreerinud HEINO SAMPU

MEIE KOOL

MEIE KOOL ON SUUR JA ILUS.
PALJU LAPSI ÕPIB SEAL.
MEIE KOOL ON KÕIGE PAREM,
KÕIGIST TEISTEST KAUNIM TA.

ÜKSTEIST AASTAT KOOLIS KÄIN,
ÜKSTEIST AASTAT ÕPIN.
PALJU TARKUST KAASA VIIN,
PALJU ELUKS ÕPIN.

AILI SUNNI,
Tallinna 44. Keskkooli
IV-a klassi õpilane

TIINA JA KAHED

Tiina käis lasteaias. Aga tema õde Merike oli juba kolmanda klassi õpilane. Sageli seisis Tiina Merikese juures ja vaafas, kuidas ta õppetunde ette valmistab. Mõnikord oli Merikesel ka kahtesid. Kuid Merikesele ei meeldinud, et Tiina tema kahtedest lasteaias räägib, ning ta otsustas, et ei näita oma kahtesid Tiinale enam kunagi. Aga ükskord, kui Merike oli Kaie juures mängimas, mõtles Tiina, et Merikese vihikutes on küll midagi põnevat, sest miks ta muidu neid enam ei näita. Ta võttis Merikese vihikud välja ja hakkas neid uurima. Kontrolltööde vihikus oli kaks. Tiina koukis Merikese kotist punase pliiatsi ja sodis vihikusse veel kaheksa kahte, sest rohkem ta lugeda ei osanud. Sellest kontrolltööde vihikust tuli koolis suur pahandus, millest Merike kodus nufes jutustas. Tiinal oli siis väga häbi.

Varsti hakkas ka Tiina koolis käima. Kuid tema õppis Merikesest palju paremini. Võib-olla sellepärast, et ta tihti Merikese laua juures seisis, aga võib-olla hoopis seepärast, et ta oma vihikusse kaheksat kahte ei tahtnud.

RAINI LILLESTE,
Valtu 8-kl. Kooli
IV klassi õpilane

MEISTERDAMAS

Meil olid koolis meisterdamisvõistlused. Ka meie tähekesel oli üks selline koondus. Meie tegime plastmasspudelitest nukukest ja loomi. Mina meisterdasin ka nuku. Kõigepealt lõikasid värvilisest paberist paraja riba ja kleepisin nukule seelikuks. Seejärel valmistasin traadist käed ja kinnitasin need külgedele. Nüüd tegin lõngast juuksed ja kleepisin need nukule pähe. Nende peale panin värvilisest

paberist kübarakese. Nukk oligi peaaegu valmis. Puudusid ainult nina, silmad ja suu. Ka need kleepisin kohale. Nüüd läksid nukud hindamisele. Hiljem said tublimad meistrimehed medalid ja aukirjad. See koondus oli vahva ja ma loodan, et tulevikus meisterdame veel midagi. Nukud ja loomad kingime lasteaiale.

MERIKE MENNOV,
Haapsalu 8-kl. Kooli III-a klassi
õpilane

KUIDAS MA LUGEMA ÕPPISIN

Olin viieaastane, kui ema tõi mulle ühe ilusa juturaamatu. Seal olid toredad värvilised

pildid. Mind huvitas väga, millest seal juttu on. Tähed olid mul juba selged. Nüüd proovisin neid kokku lugeda. Algul ei õnnestunud see mul kuidagi. Kui jõudsin sõna lõppu, oli algus meelet läinud. Pidin uuesti

otsast peale hakkama. Kulus palju aega, enne kui lugemise selgeks sain, kuid praegu võin juba kõik lasteraamatud ise läbi lugeda.

SIIRI LEPP,
Anija Algkooli III klassi õpilane

SÜGIS METSAS

METSASERVAL SAMBLA SEES
ISTUS VANA KÄNNUMES.
KÄNNU KÕRVAL PURAVIK,
KÜBAR PRUUN JA ÜMARIK.

OI, KÜLL MAITSEB MULLE SEEN,
KUI ON MARINAADIS SEE!

MALLE MÄNNIK,
Pärnu 6. 8-kl. Kooli
III-b klassi oktoobrilaps

«Korstnapühkija ja pagar» —
joonistanud RUTH RAHUOJA Järvakandi
Tehaste Lastepäevakodust.

TEEME
LAHTI
POSTI-
PAUNA!

Juustutegu

Poes müüakse mitut liiki juustu. Oled näinud küll neid suuri punaseid juustupalle, pakse meekolaseid kettaid, punase kilega ümbritsetud ümmargusi või nagu vahaga kaetud neljakandilisi kange. Ja igal liigil on oma nimi: hollandi, vene, kostromaa, eesti... Liike on nii palju, et neid kõiki ei hakkagi siin üles lugema. Ütlen vaid seda, et üks juustuliik on teisest pisut soolasem või magedam, sisaldab pisut rohkem või vähem rasva, on pisut pehmem või kõvem. Kuid kõik juustud on väga maitsvad ja väga toitvad.

Millest juustu tehakse? Piimast muidugi. Aga kuidas? Üks piimakombinaate, kust saame eesti juustu, asub Põltsamaal. Seal käib juustutegu niiviisi.

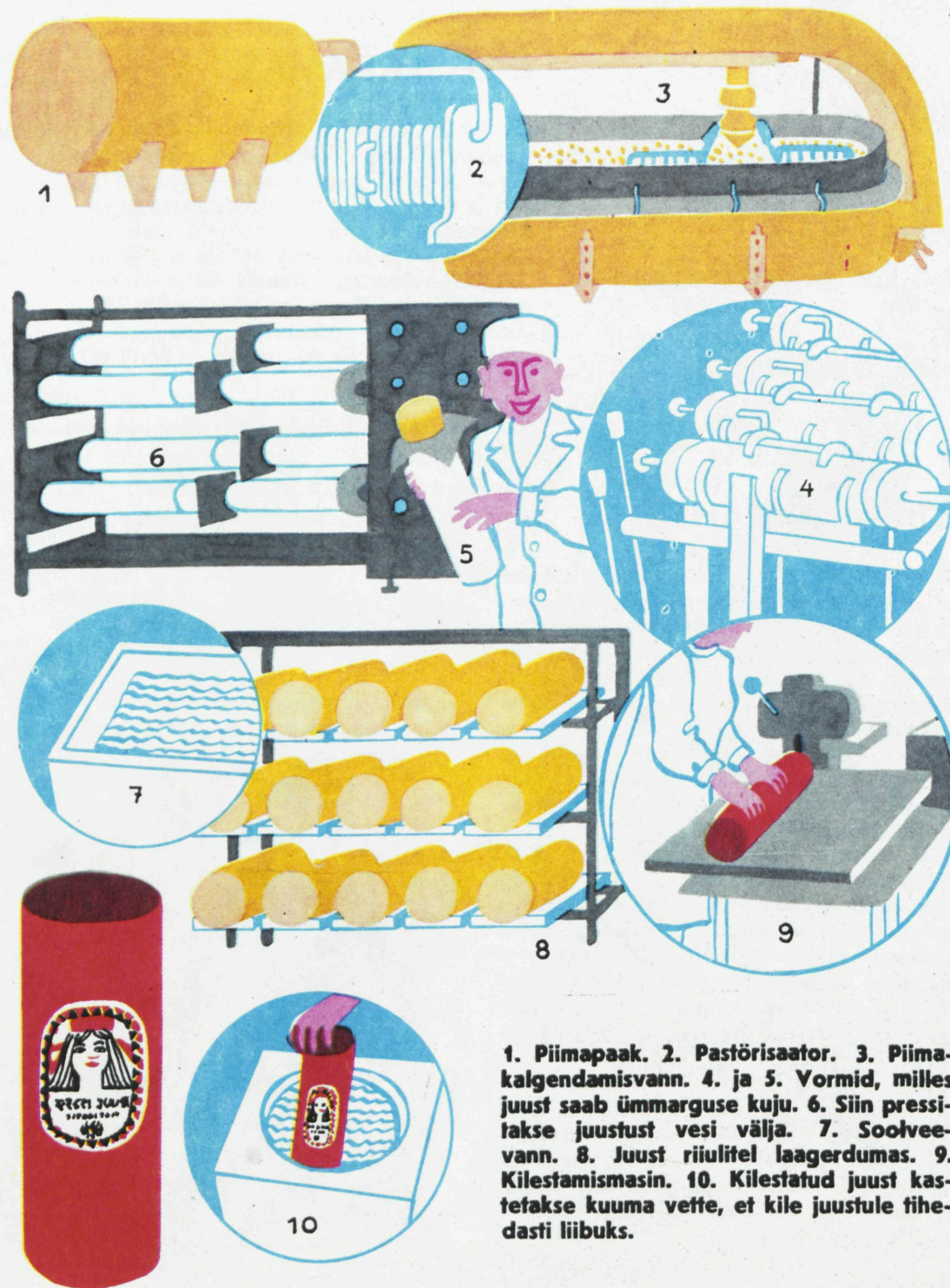
Piim lastakse läbi kuumutusseadme, mida nimetatakse pastörisaatoriks. Kui piimas peaks leiduma pisikuid, siis kuumutamisel hävivad need otsekohe.

...Piim on suurtes läikivates plekkvannides. Sinna lisatakse niisuguseid aineid, mis panevad piima kiiresti kalgenduma. On piim juba täiesti paks, hakkavad vannis edasi-tagasi liikudes tiirlema lõikurid. Kalgendus lõigatakse väikesteks tükideks. Mõne aja pärast kuivavad tükid tanguterasuuruseks. Ja siis surutakse terad pressi all kokku. Teradest tuleb vadak ehk juustuvesi välja. Saadakse juustumass, mis lõigatakse parajateks neljakandilisteks kangideks. Kangid pannakse vormidesse ja vormid pressi alla. Nii saadakse juustule ümmarguste kangide kuju.

Juustukange hoitakse vannis soolvees. Seejärel pannakse riiulitele laagerduma. Mõõduvad päevad. Lõpuks juustukangid puhastatakse ja kaetakse nägusa punase kilega.

Üks juustutegu kestab kuu aega. Valminud eesti juust on siis meeldiva lõhnaga ja nii pehme, et otse sulab suus. Ja veel: eesti juust sisaldab mitmeid vitamiine ning teisi tervisele kasulikke aineid.

Loo kirjutas **EINO TALI**
Pildi joonistas **VIRVE KOTKAS**

1. Piimapaak. 2. Pastörisaator. 3. Piimakalgendamisvann. 4. ja 5. Vormid, milles juust saab ümmarguse kuju. 6. Siin pressitakse juustust vesi välja. 7. Soolveevann. 8. Juust riiulitel laagerdumas. 9. Kilestamismasin. 10. Kilestatud juust kastetakse kuuma vette, et kile juustule tihedasti liibuks.

EINO SEPP

TUULEPESAS

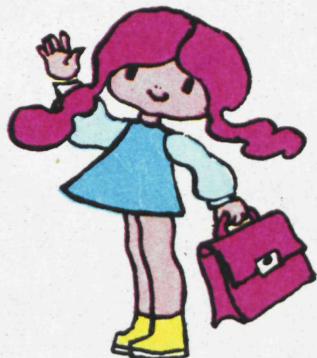
Keset laia lagendikku
 kasvab kõrge kask.
 Suvi juba seljataga,
 võras punab vask.
 Ripub tugev tuulepesa
 sellel põlispuul.
 Pesas oma tuulepoegi
 hooldab ematuul.

Noored tuuled lahked, leebed.
 Riiakas on üks.
 Kaaslastele tiivalööke
 jagab müksl ja müksl
 Riiakaga koos on elu
 viletsus ja rist.
 Küllap kägu selle poja
 pessa poetas vist.

Tuule-ema toitu otsib,
 poegadele veab.
 «Mulle! Mulle!» üks neist ikka
 esile end seab.
 Ikka tema suhu satub
 teiste toidunorm,
 teiste arvel sööb ja kasvab.
 Nii tast saabki torm.

SEDA PUNAST JOONT MÕÖDA LÕIKA VÄLJA KÕRVALOLEV KÄSITÖÖLEHT

EESTI KEEL	EESTI KEEL	VENE KEEL	MATEMAATIKA	LOODUSÕPETUS
EESTI KEEL	EESTI KEEL	VENE KEEL	MATEMAATIKA	LOODUSÕPETUS
EESTI KEEL	EESTI KEEL	VENE KEEL	MATEMAATIKA	TÖÖÕPETUS
EESTI KEEL	EESTI KEEL	VENE KEEL	MATEMAATIKA	TÖÖÕPETUS
EESTI KEEL	EESTI KEEL	AJALUGU	MATEMAATIKA	KEHALINE KASVATUS
EESTI KEEL	KIRJANDUS	AJALUGU	MATEMAATIKA	KEHALINE KASVATUS
EESTI KEEL	KIRJANDUS	MUUSIKAÕPETUS	KUNSTIÕPETUS	

ESMASPÄEV

- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

TEISIPÄEV

- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

KOLMAPÄEV

- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

NELJAPÄEV

- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

TUNNI- PLAAN

Jämedalt ääristatud musta joont mööda löika välja tunniplaani alus. Löika välja ka õppeainete nimetused. Õppeainete nimetused liimi ettenähtud järjestuses nädalapäevade alla. Vabaks jäänud ridadele võid kirjutada tähekese koondused või mõnede muude ürituste nimetused.

Nüüd võldi tunniplaani alus kriipsjooni mööda neljaks nii, et poisi-tüdruku kujutis jääb esikaaneks ja kellapilt tagakaaneks. Esikaanele kirjuta oma nimi, kool, klass ja õppeaasta. Lõpuks õmble plastikaadist või liimi tsellofaanist kotike. Selles hoitud tunniplaani ei määrdu ega lähe nii kergesti kortsu.

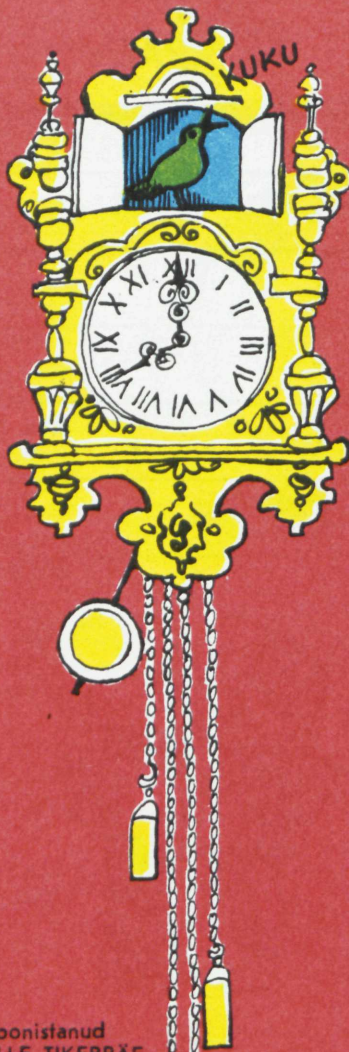

REEDE

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____

LAUPÄEV

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____

Joonistanud
ELLE TIKERPÄE

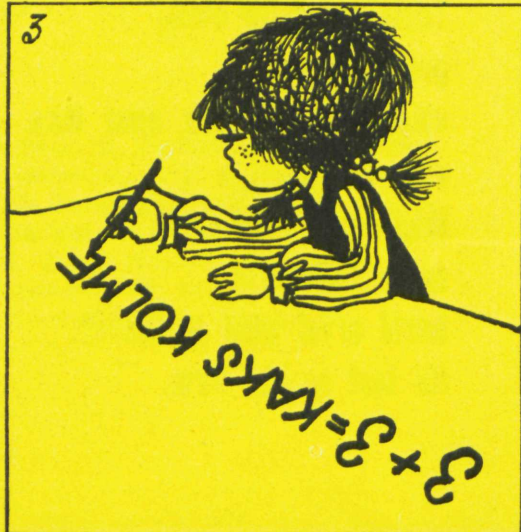

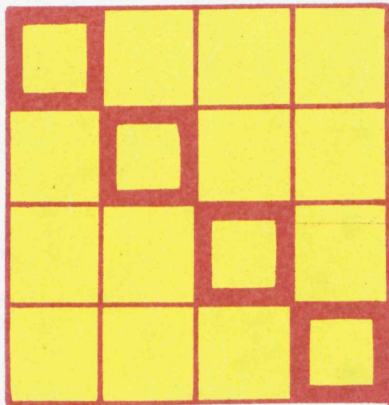
NIMI _____

KOOL _____

KLASS _____

ÕPPEAASTA _____

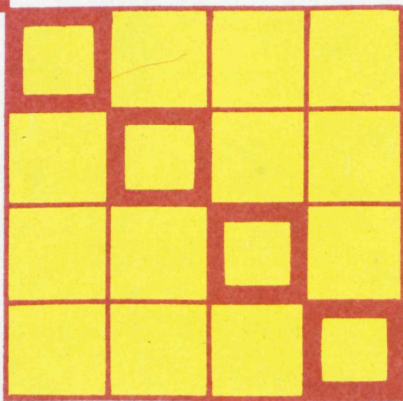

Loosungi juures askeldajate kohta ütles Mari, et need on AET PÕJA ja KÄIDI LOOT. Ja et mõlemad on koolis väga tähtsad inimesed ja nende sõna tuleb kuulata. Kes nad olid?

Lõpuks vaadati sisse ka ühte klassiruumi. Siin oli kõik valge ja väga puhas. Jüri nägi nüüd, et klassipilt, mis ta kodus joonistanud oli, polnud niisugune. Mis on Jüri pildil valesti?

Koolil! Seda oli Jüri pikisilmi oodanud. Vanem õde Mari, kes nüüd juba teise klassi läks, oli koolist palju huvitavat jutustanud. Esimesel septembril pani Jüri selga uue ülikonna. Kui leiad kõikide ruutude jaoks õiged tähed, saad teada, mis ülikond see oli.

Pole midagi imestada, et Jüri juba tund aega enne aktuse algust minekule kibeles. Mari võttiski ta käekõrvale ja nad hakkasid astuma, sest enne aktust võis ju koolimajas veidi ringi vaadata. Kohe ukse juures olid ametis kaks tädi. Nad seadsid koridori seinale loosungit. Osa tähti oli juba paika pandud, mõned aga veel aknalaual. Tähti tundis Jüri hästi ja sellepärast teadis ta, et seal olid A A A B D E H I K K K L L M N R S T T U U V Ö. Kas sina oskaksid neid tähti niimoodi paika panna, et loosung saaks päris valmis?

Ü L E M A K S K U I A R A
 A I M A K S K U I L L K O O R
 T U L E B S T U N A D A

ELKNO Keskmittee ja ENSV Pioneeriorganisatsiooni Nõukogu lasteajakiri «Täheke» nr. 9 — 1975, XVI aastakäik, ilmub üks kord kuus, EKP Keskmittee Kirjastus. Toimetuse aadress: Tallinn 200 101, Pärnu mnt. 67-a.

Kolleegium: E. Haamer, V. Kotkas, E. Mard (peatoimetaja), H. Mänd, A. Piirma, H. Ratfiste. Peatoimetaja kt. O. Saar, kunstiline toimetaja E. Pikk, vanem tehniline toimetaja A. Aare, vanemkorrektor E. Orgmeis.

Telefonid: vastutav sekretär 681-319; kunstiline toimetaja 681-321; koolilelu, teadus, tehnika 681-315; kirjandus, kirjad 681-317; vanemkorrektor 681-316; üldtelefon 681-318.

Laduda antud 6. VIII 1975. Trükkida antud 21. VIII 1975. Trüklary 64 500. Ofsetpaber nr. 1 60X90/8. Trükipoognaid 2. Arvestuspoognaid 2,65. MB-08616. Tellimise nr. 2402. EKP Keskmittee Kirjastuse trükkikoda, Tallinn 200 001, Pärnu mnt. 67-a.

Esikaanel ASTA VENDERI joonistus «Koolilüü».

Детский журнал ЦК ЛКСМ Эстонии и Совета Пионерской организации Эстонской ССР «Тäheke» («Звездочка»). На эстонском языке. Выходит один раз в месяц. Типография Издательства ЦК КП Эстонии. Tallinn, 200 001, Пярну маantee, 67-а. Адрес редакции: ЗСРСР, Таллинн, 200 101, Пярну маantee, 67-а. Цена 15 коп. Объем 2 печ. листа. Заказ № 2402. Тираж 64 500.

«Korjake ainult noori terveid seeni. Ussitanud seened visake minema.»

SEENEL

Sanitaarinstruktor Jaak juustab nüüd, kuidas ta ühel ilusal päikesepaistelisel septembripäeval oli lastega koos metsas.

«Punane kärbseseen. Kõle mürgine. Seda korjata ei tohi ja katki tallata ka ei maksa. Las kasvab metsa iluks.»

«Pärast seenekorjamist peseme käed hästi puhtaks.»

Joonistanud SILVI VÄLJAL

«Kes siis metsas kompvekki lutsib! Vaata, mida teised söövad!»

HIND 15 KOP. ИНДЕКС 78231